

remors

del

gaià

Publicació d' "EL NIU", Centre d'esplai i cultura. LA NOU

Abril, 1973 / 2

COL.LABORACIONS

- I. Sempre endavant
- II. El nostre sindicat agrícola, avui
- III. Dietari
- IV. Un fet curiós, i a la vegada trist
- V. El sud-est asiàtic
- VI. Així no
- VII. Treballar o viure
- VIII. La sardana. Joan Maragall
- IX. Galeria de l'humor

S E M P R E E N D A V A N T

Amic lector: En primer lloc us hem de donar les gràcies per la bona acollida que heu donat a la revista. Si ens decidim a tirar-la endavant és perquè vosaltres heu donat un "sí" amb desinterès - ssada aportació.

El nombre mínim de subscriptors que consideràvem indispensable per al manteniment de la revista era de 50. Aquesta xifra ha estat sobrepassada. Exactament el nombre de subscripcions és de 87, de les quals 80 corresponen a famílies del nostre poble (el 70% del total de les famílies de la població), i 7 a persones residents a fora.

Ara us farem un breu repàs de les activitats que " El Niu " té en projecte i també de les que ja s'han dut a terme.

El dia 25 de febrer vàrem anar 16 joves a fer una " calçotada " a la paperera d'El Catllar, esdevingué molt animada. El vi no va faltar-hi; la llangonissa, la carn i els " calçots " tampoc es van quedar enrera.

Una altra realitat és el cicle de xerrades i conferències que un dissabte de cada mes tenen lloc a la biblioteca d'" El Niu " sobre diversos temes.

Tenim en projecte idees que intentarem de donar-los forma mica a mica. Per exemple:

Un recull de notícies històriques sobre La Nou, a partir de llibres, escrits i documents. Per a aquesta tasca necessitarem l'ajuda de tots que, des d'aquest moment, ens plau demanar-vos.

També tenim en cartera la creació d'un grup d'excursionisme.

Aixó es més o menys el que " El Niu " pensa fer.

Josep Mª Fortuny

Perque duri un imperi es necessari que el magistrat obeixi les lleis i el poble als magistrats.

(Salon)

E L N O S T R E S I N D I C A T A G R Í C O L , A V U I

Amb el nom de Societat Cooperativa "Verge de les Neus" es constitueix a la Nou del Gaià una Cooperativa del camp, d'àmbit interlocal amb un capital variable i una duració indefinida, subjecta a la llei i reglament de cooperació vigent, que disfrutará de totes las exempcions fiscals prorrogables reconegudes per la vigent le gislació.

L'objecte d'aquesta societat, a desenrotllar a mida que les cir cumstàncies li ho permetin, serà:

- A) Adquisició de maquinària agrícola per al profit de la Cooperati va.
- B) Millorament, elaboració, venda i transport de productes del cultiu.

La duració de la societat serà ilimitada.

El domicili de la Societat es podrà traslladar a qualsevol al tre lloc, donanncompte als socis i a la direcció provincial de l'obra de cooperació dins un plaç de quinze dies.

Els requisits per a ser soci, són els següents:

- A) Ser major d'edat. Els menors d'edat podran ser admesos a tra vés dels seus representants: els pares o tutors.
- B) Tenir producció agrícola en ca: litat de propietari, o arren datari, etcz.
- C) Disfrutar de tots els drets civils.

L'ingrés del soci es farà per escrit.

L'admissió serà aprovada per la Junta Rectora.

Alguns dels drets del soci són els següents:

- A) Poder intervenir amb veu i vot en la marxa de la Cooperati va.
- B) Poder elegir o ser elegit per als càrrecs rectors de la Socie tat.
- C) Poder informar-se en el seu lloc dels llibrets o inventaris.
- D) Poder formular les propostes i suggeriments que creguin conve nients en assumtes d'interès comú.
- E) Poder disposar dels avantatges que ofereix l'acció cooperativa en el compliment dels fins socials.
- F) Poder prendre part en els actes i votacions als que sigui con vocat.

Els socis podran donar-se de baixa per algunes de les següents raons:

- A) Per voluntat pròpia quan sigui sol.licitat per escrit.
- B) Per expulsió.
- D) Per la falta d'alguna de les condicions exigides.

A la vegada la Junta Rectora pot imposar les següents sancions:

- A) Amonestació verbal o escrita.

- B) Multa no inferior a 500 Pts. ni superior a 1000 Pts.
- C) Suspensió temporal dels drets d'associat.
- D) Expulsió definitiva.

Dintre les causes d'expulsió es poden enumerar les següents:

- A) Negar-se a complir una sanció menys greu.
- B) Difamar el treball dels directius.
- C) Observar una conducta deshonrosa.
- D) Deixar de complir, amb malícia, les obligacions.

El govern d'aquesta Cooperativa s'afectuarà a través dels tres òrgans següents:

- La Junta General.
- La Junta Rectora.
- El Consell de Vigilància.

De la Cooperativa depèn una Caixa Rural que té la finalitat de realitzar operacions actives o passives dintre la Cooperativa, i també acceptar dipòsit o d'altres préstecs.

La Caixa Rural només pot concedir préstecs als socis de la mateixa que els sol·licitin a la Junta Rectora, indicant la finalitat productiva en la qual els voles invertir, el seu import, període d'amortització, i el guany que ofereixen.

No es concediran préstecs a persones estranyes a la Caixa.

La Cooperativa podrà ser disolta:

A) En cas de no reunir el mínim d'associats que la llei i el reglament de la mateixa determinen.

B) Per acord de las dues terceres parts dels socis.

En aquest moment l'estat actual econòmic de la Cooperativa està regulat, tota vegada que el diner que es té disponible a la Caixa Rural i en d'altres bancs, a més a més dels productes emmagatzemats propietat de la Cooperativa, sumen més o menys la quantitat que cal amortitzar, dins el període de dos anys, a l'Institut Nacional de Colonització.

L'any passat es va vendre vi, entre tots los socis, per valor de quasi 3 milions de Pts.

En aquest moment el mercat del vi està animat.

Tot i que el balanç encara no és definitiu, se suposa que la producció de l'oli és rentable, i amb la remolta es poden pagar els treballadors.

Antoni Monpel

Tu jove, no tens res prohibit, pots fer-ho tot...!menys el mal!

Dia 28- I- 73

Avui ha començat la pau al VIET-NAM.

Dia 30 - 1 - 73

Descontentament del Magisteri a tota Espanya. Es paralitza tota activitat docent. Es manté la petició d'un complement d'acord amb el coeficient 3'6 i igualat al que es concedeix als altres cossos.

Dia 31 - 1 - 73

S'obra el consell de guerra a Saragossa per dictar sentència tot seguit.

Dia 1 - 2 - 73

Felip Huarte segrestat a França.

Dia 3 - 2 - 73

Viet-Nam: Primera sessió de la comissió militar conjunta. Van Thieu acusa a Polònia, Hongria i els comunistes nord-vietnamites de sabotejar l'"alto el fuego".

- Nixon, en un discurs que va fer al Congrés diu: Entrem a 1.973 econòmicament forts, militarment segurs i amb PAU.

Dia 4 - 2 - 73

Immediates relacions diplomàtiques Espanya - Polònia.

- Comencen les negociacions entre les companyies aèries del Canadà i el govern de Cuba per intentar solucionar el problema dels segrestos aèris.

-Heat se'n torna pessimista a Londres. No ha pogut concretar res sobre les futures negociacions EEUU- CEE.

Dia 6 - 2 - 73

Protesta oficial del govern espanyol per les maniobres britàniques en la base de Gibraltar.

- Garcia Ramal a les Corts va dir: Els nostres sindicats no son estatals en el sentit pejoratiu.

- Han començat a París les negociacions " G.R.P." - Saigon.

- Hussein va arribar a Washington. Avui s'entrevistarà amb Nixon

Dia 7 - 2 - 73

La República Dominicana ha tingut el primer enfrontament amb els guerrillers procefents de Cuba.

- A l'Ulster: Per primera vegada la llei d'internament ha estat aplicada als protestants.

- El rei Hussein en l'entrevista que va tenir amb Nixon manifestà que el problema d'Orient Mitjà ha de ser resolt totalment i no amb tractats separats.

Dia 8 - 2 - 73

El govern militar argentí prohibeix el retorn del General PERON a l'Argentina.

Dia 9 - 2 - 73

De cara a la integració a Europa va dir el ministre de treball, Sr. Iginio de Lafuente, que era imprescindible reformar la jornada laboral.

Dia 10 - 2 - 73

L'antic presentador de T. V. E., Federico Gallo, ha estat nomenat Governador Civil d'Albacete.

- Noves millores en les retribucions complementaries de les forces armades i d'ordre public.

- El ministre d'agricultura, Tomàs Allende ~~Garcia-Baxter~~, va dir a la T.V.E., en presentar el balanç anual de la marxa del sector agrari espanyol: Degut que el nivell de vida augmenta molt de pressa és necessari l'esforç productiu de tots els països, com hem pogut veure amb l'augment de preus de les matèries agràries en el mercat internacional. Per tant, estic convençut que tenim al nostre davant un futur prometedor.

Dia 11 - 2 - 73

Oposició al traçat de l'autopista Tarragona - València i València - Alicante. Uns 500 pagesos tarragonins es veuran perjudicats segons ha declarat el Sr. Joan Mestres, president de la Cambra Sindical Agrària i Procurador a les Corts. L'oposició es base en que:

- a) Els preus oferts són totalment inacceptables.
- b) Les finques veïnes quedaran incultivables.
- c) Els camins veïnals actuals hauran de variar el curs.

Dia 19 - 2 - 73

Decisió del Govern Espanyol davant la devaluació del dòlar en un 10%: La pesseta es manté igual en relació a l'or. Ha suposat un empitjorament de la situació econòmica respecte a l'estranger.

Dia 24 - 2 - 73

Arriba a Madrid el president Lanusse.

Dia 26 - 2 - 73

A Còrdoba, vaga de conductors d'autobusos per l'augment de la tarifa.

Dia 27 - 2 - 73

L'agricultura " del cultiu de l'avellana " a Tarragona es veu afectada pels últims canvis monetaris, declara el Sr. Joan Mestres i Mestres.

Dia 1 - 3 - 73

Complicacions en la conferència de París. A Viet-Nam es prohibeixen els volts de la comissió de l'"alto el fuego".

- Servan Schreiber declarà al diari de Saragossa: Quan Espanya tingui unes estructures més democràtiques el desenvolupament econòmic permetrà la integració d'Espanya a Europa.

- El consell Presbiteral de Saragossa es solidaritza amb l'atur de Mequinzenza.

Dia 2 - 3 - 73

Garrero Blanco presenta l'informe del Govern al Consell Nacional.

- Clamorosa rebuda dels prínceps d'Espanya a Sta. Creu de Tenerife.

- Avui serà firmada solemnement a París l'acta final sobre Viet-Nam.

Dia 2 - 3 - 73

Segrest múltiple de diplomàtics a Sudan, mentre assistien a una recepció a l'embaixada d'Aràbia Saudita.

- 300 indis " sioux " es troben en l'històric lloc de Wounded Knee en senyal de protesta per la precària situació en què es troba la seva reserva.

Neus Virgili

U N F E T C U R I O S , I A L A V E G A D A T R I S T

Llegia l'altre dia un fet, fins al moment insòlit en aquestes latituds, que em va produir gràcia, d'una part, i, de l'altra, em va fer pensar. El fet era el següent: una dona va aconseguir que en la renovació del Carnet d'Identitat figurés en l'apartat dedicat a l'estat civil de la persona la paraula " separada ". Si, era una dona " separada " del seu marit que així va voler que hi constés, després de no poca lluita.

Ara a Espanya ja s'ha format una espècie d'organització, o si voleu un agrupament, de totes les " separades " que en vulguin formar part dins el territori nacional per a fer valer els seus drets dins la societat.

Pel que es veu - i aquest és l'aspecte trist del cas - hi ha moltes dones (i homes) que han estat abandonades pels seus marits (i esposes) que en l'època de noviatge els van prometre tantes i tantes i... coses. I molts més n'hi haurien si estigués per més el divorci.

Es un problema greu que creiem que encara no ens afecta a nosaltres. Però la veritat és que dia a dia es prodiga més ací, ja que això de canviar el vestit quan és vell (quant no s'estima) a tothom agrada.

Joan Martí i Baduell

Els homes acabaran per olvidar als profetes, l'amor, la creació una vegada haigin " inventat el benestat.

Friedrich Nietzsche

La pau del Viet-Nam està en perill. A primeres hores del matí del dia 8 d'aquest mes de febrer, a Saigon el president Van Thieu ha manifestat que la fi del foc no és una realitat i per tant ha decidit no deixar actuar la Comissió Internacional de Control fins que la pau no sigui una realitat feta.

Això preocupa profundament a Washintong que no esperava pas aquestes declaracions de Saigon.

Aquestes declaracions han estat fetes precisament quan semblava que totes aquestes hostilitats, per part de cada costat, anaven a un pas veritablement esperançador.

Ara és d'esperar, doncs, que hi tornin a haver xocs per part dels tres o quatre interessats sense la C. C. I. Amb això, doncs, no es podem agafar massa seriosament xocs d'aquests últims dies.

Tinguem ara una mica en copte la guerra de Laos.

Està molt clar que les grans indústries americanes, ruses, i en general les grans potències, no poden parar aquesta gran producció d'armament que tenen formada. Per tant és lògic de la manera que anem avui que tot i les moltes vides que s'endu una guerra, no es deixin pendre aquests milions de dòlars de benefici que dona una guerra a qualsevol de les grans potències.

¿ No serà Laos o qualsevol país del sudest asiàtic o, generalitzant més, qualsevol país subdesenvolupat (Orient Mitjà) el que substitueixi a Viet-Nam, si és que veritablement ha acabat la guerra del Viet-Nam ?

No podem dir tampoc que la societat de cosum no sigui ben intel·ligent. Ara han deixat en la més completa ruïna el país del Viet-Nam, i és clar que ara tindran un importantíssim marcat en aquest país perquè, encara que no se sàpiga totalment, en els acords de pau el primer apartat és que Viet-Nam, almenys el del Sud, aurà de comprar o rebre l'ajuda econòmica. Una ajuda econòmica que com suposeu, no és tal ajuda sinó un mitjà per acabar d'escórrer tot el poc que els ha pogut quedar després de la guerra.

Com es veu, doncs, en aquestes guerres, Amèrica hi fa un negoci clar. De primer fa funcionar la gran indústria Americana d'armament, per a després " ajudar-los " econòmicament.

Déu vulgui que aquesta classe d'ajuda no ens arribi a Espanya.

Sens dubte durant aquests darrers dies us heu enterat d'un fet que, sempre que es produex, provoca un sobrosalt arreu del món: és el fet de la devaluació del dolar, la segona desde fa uns 14 messos degut al mal moment que està passant la balança de pagament de Nord-America, que va perdent mica a mica el prestigi gran que tenia la moneda d'aquesta nació.

No pretenc ací explicar totes les conseqüències que pot portar aquesta disposició, ja que més aviat es competència dels economistes més que no pas dels simples aficionats. Nosaltres mirarem aquest fet des d'un punt que ens afecta a tothom: "LA RENDA PER CAPITA", considerada des d'una perspectiva crítico-curiosa.

Comencem per explicar una mica el que s'entèn per RENDA PER CAPITA. La Renda Nacional es pot definir com "un corrent de béns i serveis rebuts per la comunitat econòmica nacional durant un any". D'aquest valor de la Renda Nacional es deriven la RENDA PER CAPITA i la RENDA PER INDIVIDU ACTIU. D'aquestes dues, la primera s'obté dividint la Renda Nacional pel nombre de ciutadants de la nació, i la segona dividint la Renda Nacional pel nombre de persones actives (que treballen)

A Espanya, considerat com a país en camí de desenvolupament, La RENDA NACIONAL (que es considera com la magnitud macroeconòmica més significativa) és elevada, però deficientment distribuïda. Vegem-ho. A l'any 1969 la Renda Nacional es va distribuir així: el 57% entre assalariats, directors i garents etz, i el 24% entre els empresaris privats. En canvi a Europa el 70% de la Renda Nacional es distribueix entre els assalariats. Es fàcil deduir que el tall gros, al nostre país, va a parar a mans de les grans indústries capitalistes, mentre que 5 de cada 100 famílies no arriben a uns ingressos de 22.000 pts.l'any, i el 40% estan entre 60.000 i 120.000. L'aspecte és desolador encara que les estadístiques ens diuen que al 1973 la Renda serà de 1.100\$. Però hem arribat una vegada més al dòlar.

Ara us podrà dir que "la renda serà de 1.300 dòlrs durant l'any (però degut a la devaluació d'aquesta moneda); i més d'un de la classe acomodada aplaudirà l'esforç realitzat en bé de la comunitat nacional, però aquestes famílies que no arriben a uns ingressos de 22.000 continuaran tenint els mateixos problemes que fa uns anys.

Aquesta manera d'augmentar la Renda al ser devaluada la moneda que tenia com a referència (en aquest cas el dòlar) no te raó de ser. L'important seria que es produís un augment real basat en un plantejament econòmic millor, mirant més les necessitats dels treballadors que els interessos d'uns quants capitalistes. D'aquesta manera algun dia podríem arribar a tenir realment una renda de 1.300\$, obtinguts gràcies a una justícia social i no gràcies a una devaluació fortuïta.

Aquesta pregunta, bastant inquietant, és la que em va fer l'altre dia un bon amic, i francament de moment no vaig saber què li havia de respondre.

Què era o, més ben dit, què és més important: treballar o viure?. De moment, sembla que les dues coses vagin unides bastant íntimament, i, segons en quins indrets, pots ser massa íntimament. Tant, que arriben a confondre'ls; i quan dius "treballar", vols dir "viure", i quan dius "viure" vols dir "treballar".

Però és indiscutible que encara que semblin unides o que formin una espècie de confederació la realitat, o almenys la moya realitat, les veu ben separades, i entèn que una cosa és una imposició que necessàriament han d'acomplir una bona part desde que rodem per la bola del món per aconseguir la subsistència, i l'altra és una cosa que passa pel damunt i ens toca suament; tal com diem en la definició de tangent que ens feiem repetir cent vegades quan anavem a l'escola del nostre poble: allò que només hi toca per un punt.

L'endemà, vaig trobar el meu amic amb una cara de malhumor que encara el feia més lleig.

-Que et passa? -li vaig preguntar-. Hi ha alguna desgràcia?.

(No sé perquè serà, però sempre pensem en desgràcies quan algú fa una mala cara, com si no tingués el dret de fer la que ell vulgui.)

-No, home, però aquesta nit he tingut un somni.

-Havia de ser mol tètric -me'n vaig riure jo-.

-Què has somniat?

-Doncs, mira, he somniat que m'havia mort i que pujava cap a dalt el cel. Allí hi havia un vestíbul molt gran i una espècie de cua de gent com aquelles que veiem davant de certes institucions de la ciutat quan esperem que obrin les portes per a las visites. Al final hi havia SANT PERE damunt d'una tarima i amb un llibrot gros, que anava fent preguntes i feia passar els contestants per una porta o altra que tenia al seu darrera.

-Què has fet yu a la teva vida?

- "Jo...Jo...Jo..." -vaig contestar mig tremolós, perquè, aquella barba i aquella mirada imposaven- "...he treballat molt, SANT PERE. No se m'acudia res més que aquesta paraula. "I què més has fet"?, va insistir ell amb una mirada fixa que quasi em feia mal. "Treballar...treballar...treballar..." vaig contestar una mica victoriós i recuperant la moral.

- "Has viscut gens...Has viscut la vida?" insistí ell.

- "Això no, SANT PERE, però he treballat molt!" vaig acabar jo, fent lluir la paraula "Treballar" com un general llueix les condecoracions en dies de desfilada.

- "DONCS A L'INFERN!" digué ell.

-Jo em vaig posar a plorar.

- "ES QUE NO HI VAS PER DOLENT, SINO PER RUC!" afegi ell.

Aquest fou el somni que m'explicà el meu amic, i va seguir marroçant carrer avall, parlant tot sol; en canvi jo no vaig saber què dir.

La sardana és la dansa més bella
de totes les danses que es fan i es desfan;
és la mòbil magnífica anella
que amb pausa i amb mida va lenta oscil.lant
ja es decanta a l'esquerra i vacil.la,
ja volta altra volta a la dreta dubtant,
i se'n torna i retorna intranquil.la,
com mal orientada l'agulla d'imant.
Fixa's un punt i es detura com ella...
Del contrapunt arrencant-se novella,
de nou va voltant.

La sardana es la dansa més bella
de totes les danses que es fan i es desfan.
No és la dansa lasciva, la innoble
els nus parells d'altres desaparellant;
és la dansa sencera d'un poble
que estima i avança donant-se les mans.
La garlanda suaument es deslliga;
desfent-se s'aixampla, esvaint-se al voltant;
cada una tot deixant a l'amiga,
li sembla prometre que ja li tornaran.
Ja hi tornaran de parella en parella!
Tota una pàtria cobrà en eixa anella,
i els pobles diran:
"La sardana és la dansa més bella
de totes las danses que es fan i es desfan."

d'En Joan Maragall

J O A N M A R A G A L L

Joan Maragall va néixer a Barcelona l'any 1860 i va morir a la mateixa ciutat l'any 1911. Va estudiar la carrera de Llois. Va exercir uns quants anys d'advocat, però la seva vocació literària el menà per altres camins.

Els seus escrits clars, valents i espirituals tenien els accents de la sinceritat i els esclats del geni; eren amarats de poesia i portaven el batec de la fraternitat, de l'harmonia i de la concòrdia. Maragall estimà amb ardència la naturalesa i la vida, i d'aquest amor tragué els dolls clars i profunds de la seva excelsa poesia, el ritme de la qual cerca en el sentit viu de les paraules més que no pas en llur combinació artificiosa.

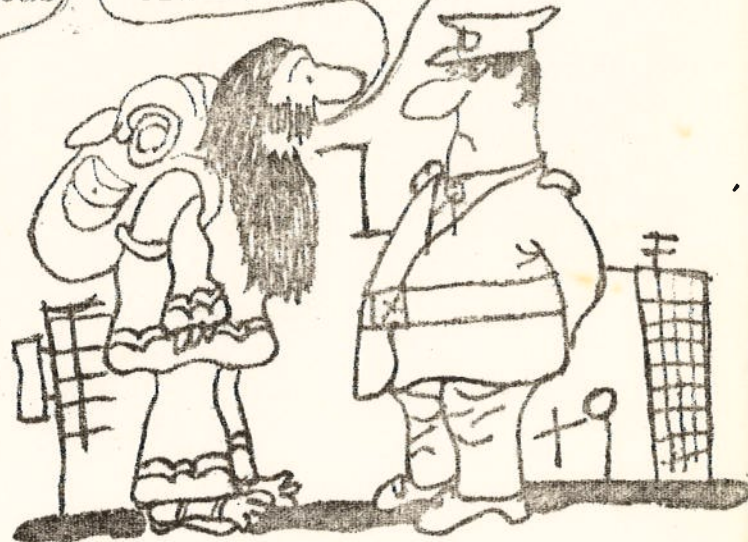
Carme Virgili

GALERIA DE L'UMOR

Uf! Quin somni que he tingut!
He somiat que amb despedien dels meus
cinc treballs

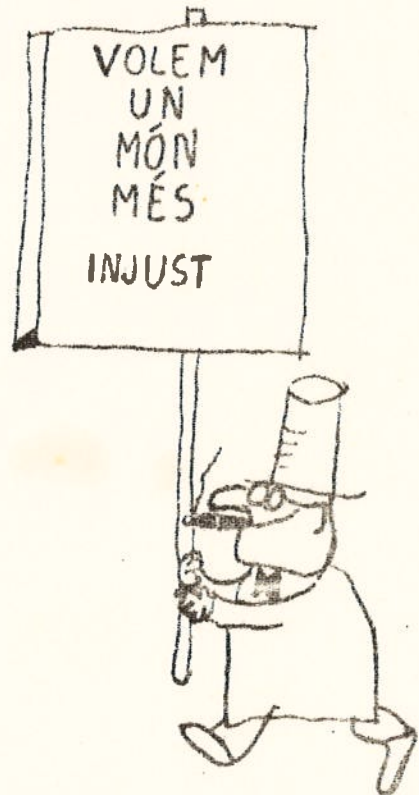
La plaça hippy d'aquesta
ciutat?

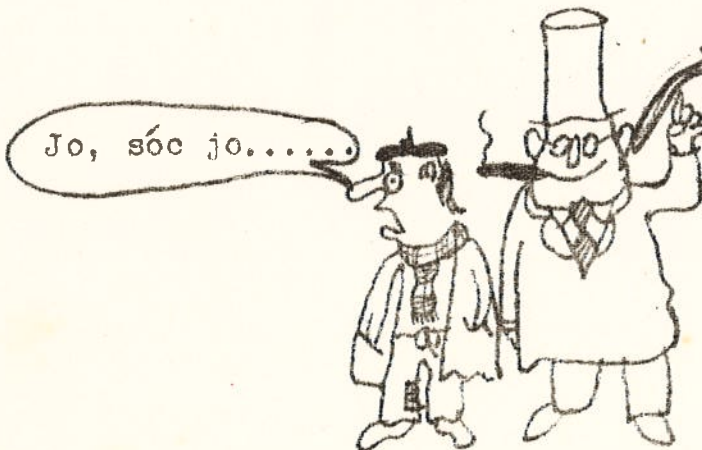
Jo no puc vestir-me d'home
altrement ho semblaria

VOLEM
UN
MÓN
MÉS
INJUST

Jo, sóc jo.....

i jo, la seva circumstància